

Ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία ἐπέτυχε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη νὰ ὑπερ-
 νικήσῃ ἀρκετὰς ἀπὸ τῆς μεγάλης δυσχερείας καὶ ἐνεφανίσθησαν μετὰ τὴν
 ἐπιβολὴν τοῦ στρατιωτικοῦ καθεστώτος τὴν 21ην Ἀπριλίου 1967, χάρις
 κυρίως εἰς δύο παρὰγοντας οἱ ὅποιοι βραχυχρόνως μὲν ἐκιδροῦν εὐνοϊ-
 κῶς, μακροχρόνως ὅμως ὑπάρχει κίνδυνος αἱ ἐπιπτώσεις των νὰ εἶναι
 ἰδιαιτέρως δυσμενεῖς.

Ἐκ πρώτου ἀπὸ τοὺς δύο αὐτοὺς παρὰγοντας συνίσταται ἀπὸ τὴν
 ἐξασφάλισιν τῆς χρηματοδοτήσεως τῶν ἀξαναορίμων ἐλλειμμάτων τῶσον
 τοῦ ἔμπορικοῦ ἰσοζυγίου, ὅσον καὶ τοῦ ἰσοζυγίου τρεχουσῶν συναλλαγῶν,
 χάρις εἰς τὴν ἐξέδρασιν ἀπὸ τὴν Ἱερὰρχαν τῆς Ἑλλάδος, διὰ ποικίλων
 συνδυασμῶν, δανειστικῶν κεφαλαίων ὑπὸ διαφόρους τύπους καὶ μορφάς. Με-
 τὸν τρόπον αὐτὸν βασικῶς διατηρήθη ἡ ἐλευθερία τῶν εἰσαγωγῶν καὶ ὁ ὀ-
 μαλδὸς ἐφοδιασμὸς τῆς οἰκονομίας, ὥστε νὰ μὴ δημιουργηθοῦν κερβλήματα
 ἐκ τοῦ λόγου τούτου εἰς τὴν παραγωγὴν, τὴν προσφοράν καὶ τὴν ἐξόλιξιν
 τῶν τιμῶν.

Ἔτσι, αἱ εἰσαγωγαὶ ἠβλῆθησαν ἀπὸ 1.150 ἑκατομ. δολλάρια κε-
 ρίκου τῶν ἐτῶν 1966 καὶ 1967, εἰς 1.696 τὸ 1970 καὶ εἰς 1.927 ἑκατομ.
 δολ. τὸ 1971. Τὰ ἀντιπροσωπεύει ὑπερὰ δὲ μεγέθη τοῦ ἰσοζυγίου τρεχουσῶν
 συναλλαγῶν ἐξελιχθῆσαν εἰς ἑκατομάρδια δολλαρίων, ὡς ἐξῆς :

	<u>1966</u>	<u>1967</u>	<u>1968</u>	<u>1969</u>	<u>1970</u>	<u>1971</u>
* Ἐμπορικ. ἰσοζύγ.	-745	-697	- 772	-888	-1084	-1302
* Ἰσοζύγιον ἀόριστων	+481	+475	+ 524	+545	+ 674	+ 945
* Ἰσοζύγιον τρε- χουσῶν συν/λαγῶν	-264	-222	- 248	-343	- 410	-357

Διὰ τὴν κλίψιν ὅμως τῶν ἐλλειμμάτων τούτων (τὸ καταρτισθέν
 καὶ ἐφαρμοζόμενον ὑπὸ τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως πενταετὲς πρόγραμμα
 1968-1972 καὶ ὀφθαλπε διὰ τὸ 1972 μείωσιν τοῦ ἐλλείμματος τρεχουσῶν
 συναλλαγῶν εἰς τὰ 220 ἑκατομ. δολλάρια) ἠβλῆθησαν καὶ ἔναντι τοῦ ἐξο-
 τερικοῦ ὑποχρεώσεις, εἰς συνδύλλαγμα τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας ἀπὸ
 1.100 ἑκατομ. δολλάρια τοῦ τέλους τοῦ 1966, εἰς 2.700 ἑκατομ. δολλάρ.
 τὸ τέλος τοῦ 1971, χωρὶς νὰ περιλαμβάνονται εἰς αὐτὰς καὶ αἱ ἐκ 200 ἑκα-
 τομ. δολλαρίων κερίκου ὑποχρεώσεις ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προπολεμικοῦ
 χρόνου.

τά εις συνάλλαγμα αυτά κεφάλαια (δάνεια δημοσίου, δημοσίων οργανισμών, τραπεζών, τεχνικών εταιρειών εργολάβων του δημοσίου κ.λ.κ. έμπορικά πιστώσεις, καταθέσεις κ.λ.κ.) έξαιρουκοντο με άρκετην δυσχερείαν και ύψηλά επιτόκια κ.λ.κ. τα προηγουμένα έτη, εύχεστερον όμως κατά τό 1971 λόγω της διεκρούε νομισματικής κρίσεως και της άθροιάς προσηορούς δολλαρίων.

Επιστημαίνεται επίσης ότι, κατά τά περί του 1967 έτη, ή σύνθεσις των ύποχρεώσεων είναι σημαντικώς καλύτερα διά τήν ελληνικήν οικονομίαν δεδομένου ότι αυτές άποτελοϋνται κυρίως από τά είσοχθέντα κεφάλαια διά τάς μεγάλας έπενδύσεις (άλλουρίνιοι, διϋλιστήριον και πετροχημικά Θεσσαλονίκης, ναυπηγεία, βιομηχανία λιπασμάτων κ.λ.κ.) άνδλογοι των όκοίων δέν έπραγματοποιήθησαν μετά τό 1967, παρά τάς μεγάλας προσπαθείας καθ'επιπέδου προς τήν κατεσθουσιν αυτήν από ελληνικής πλευράς, καθώς και από δάνεια (εις τά όποια περιλαμβάνονται και τά προβλεπόμενα από τό πρώτόδελλον χρηματοδοτήσεως υπό της Κοινής Άγοράς) υπό εύνοϊκόδ όρους.

Είς τήν άντιμετώπισιν του συναλλαγματικού προβλήματος κατά τά προαναφερθέντα έτηκον συνέβαλεν και ή έφαρμοζομένη έκ μέρος των Ένωμένων Πολιτειών πολιτική ένισχύσεως του σημερινού ελληνικού καθεστώτος. Είς πρόσφατον (της 18ης Σεβρουαρίου 1972) άνακοίνωσιν της έν Άθήναις Άμερικανικής Πρεσβείας έντονίζετο ότι αι μεταξϋ των Ένωμένων Πολιτειών και της Άλλάδος συναλλαγαι, έντός του Έτους 1971, παρουσίασαν καθαρόν εις δολάρια κλεινάσμα διά τήν Άλλάδα άνω των 500 εκατομμυρίων δολλαρίων. Τό κλεινάσμα τοϋτο (έκ των έμπορικων) συναλλαγών, του τουρισμού, της ναυτιλίας, των έμβασμάτων μεταναστών, ώς και ή καθαρή είσοδή κεφαλαίων έκ Ένωμένων Πολιτειών) άνήρχε τά προηγουμένα έτη : τό 1970 εις 393 εκατομ. δολ., τό 1969 εις 223, τό 1968 εις 192 και τό 1967 εις 111 εκατομ. δολ.

Η αύξησις πάντως των έναντι του έξωτερικού εις συνάλλαγμα ύποχρεώσεων της ελληνικής οικονομίας από 1.100 εις 2.700 εκατ. δολ. έντός της τελευταίας πενταετίας, μόνον, θα δημιουργήση σημαντικής προσθέντος δυσχερείας εις τό έγγός μέλλον και είναι εύνόητον ότι θα καταστήση δυσχερεστέραν τήν εις τό μέλλον έξεστρουσιν των άναγκαίων κεφαλαίων.

Σημειούται επίσης ότι αι δαπάναι δια τήν εξυπηρέτησιν τών εις συναλλαγμα υποχρεώσεων τής Ελλάδος (χρεολόγια, τόκοι, μερίσματα, καί κέρδη) αι όποιαι τό 1961 άντεπερρέονταν τό 3,3% τών συναλλαγμα-
τικών τρεχουσών εισόδων (έξαγωγών καί άπόρων πύρων) τό 1966 άνήλθον
εις τό 4,6% καί τό 1971 ύπερέβησαν τό 12%.

Ό δεύτερος παράγων κοβ έκιοθώ έπίσης εύνοϊκώς έπί τών
βραχυχρονίων έξελίξεων τής έλληνικής οικονομίας εΐναι ή κοβό μεγά-
λη αύξησις τών καταθέσεων ίδιωτών εις τās έν'Ελλάδι τραπεζας καί
τοδς λεικοδς όργανισμοδς άποταριεύσεως. Τά σχετικώς ύψηλά, έπιτόκια
κοβ ίσ χροον δια τās καταθέσεις εις πρώτην ζήτησιν, ή άκαλλαγή τών
τόκων άπό τόν πύρον εισοδήματος, ή φορολογική τακτική κοβ έφαρμό-
ση τά τελευταία έτη εις βήρος τών εισοδημάτων άπό άλλας πηγάς
ή έλλείψεις δυνατότητων δι' έπένδυσιν τών άποταριεύσεων κατ' άλλον
τρόπον, ή σχετική σταθερότης τών τιμών κ.λ.κ. είχαν ως άποτέλεσμα
τήν αύξησιν τών εις όραμαδς καταθέσεων ίδιωτών άπό 46 δισηκτομ.
δραχ μάς εις τό τέλοσ τοϋ 1966, εις 127 εις τό τέλοσ τοϋ 1971. Αί
έτήσιαι αύξήσεις τών καταθέσεων εις δισηκτομ.δραχ. έξελίσσονται ως
άκολούθοσ :

1966	1967	1968	1969	1970	1971
8,2	4,2	15,4	14,1	19,6	27,3

Η μεγάλη αύτή αύξησις τών καταθέσεων,μαζδ με τά εισα-
γόμενα έν τοϋ έξωτερικοϋ κεφάλαια όδται εις τήν διδδοσιν τοϋ τρα-
πεζικοϋ μηχανισμοϋ τά μέσα δια τήν κλυφίαν έλλειμμάτων τοϋ Κρατι-
κοϋ Προϋπολογισμοϋ (δια τό 1972 προβλέπεται ότι τά όδο τρέτα τών
Κρατικών έπενδύσεων δι χρηματοδοτηθοϋν έν τοϋ προΐόντοσ θανείων
προερχομένων κυρίως άπό τās καταθέσεις 12 έπί συνόλου 18 δισηκ.δραχ)
τήν άνετον ίκανοποίησιν τών εις πιστώσεις άναγκών τής οικονομίας
καί τήν χρηματοδότησιν ιδιωτικών έπενδύσεων.

Χαρακτηριστικόν εΐναι επίσης ότι ή άκολουθομένη πολιτι-
κή προσανατολίζει τās έπενδύσεις κυρίως προς τόν οίκισμόν καί τόν
τουρισμόν. Ήρδεικτικώς γίνεται έν συνεχείς ή σβηρισίς τοϋ ύψους
τών μακροπροθεσμων τραπεζικών χορηγήσεων, δια τήν χρηματοδότησιν
έπενδύσεων, τοϋ τέλοσ (30 Νοεμβρίου) τοϋ 1971 προς τό τέλοσ τοϋ
1966, κατά κλάδοσ καί εις άναπομ.δραχ. :

	<u>1966</u>	<u>1971</u>
Οίκισμός	4.213	21.214
Βιομηχανία	7.046	17.449
Τουρισμός	1.875	7.885
Δ.Ε.Β.	2.792	6.748
Ναυτιλία	1.004	4.622

Υπογραμμίζεται πάλιν ότι παρά την αύξησην και των μακρο-προόδων χρηγήσεων προς την βιομηχανίαν αι συνολικαί έκπεδοσεις των βιομηχανικών επιχειρήσεων υπολείπονται άμδη των έκπεδόσεων ποδ έκρηγματοκοιοούντο χείρς είς την έκ του έξωτερικού είσερον κεφαλαιον προς τόν σκοπον τουτον κατά την περί του 1967 περιόδου. Ούτω, συμφώνως προς στοιχεία του Ε.Ε.Β. αι έκπεδόσεις είς την βιομηχανίαν έξελίσσονται είς άναπομείρια δεκαχμίων :

	<u>'Αριθμός έπιχειρήσεων</u>	<u>'Εκπεδόσεις</u>
1963	761	8.954.-
1966	798	3.355.-
1967	862	4.895.-
1968	886	3.417.-
1969	958	6.662.-

Αντιθέτως ηδέξηθησαν σημαντικώς τά τελευταία έτη αι έκπεδόσεις είς τόν οίκισμόν, είς ξενοδοχεία και λοιπάς τουριστικής ένγκαταστάσεις, καθώς και αι ναυπήγήσεις πλοίων.

Η μεγάλη έν τοστοις αύξησις των καταθέσεων ένω συμβάλει είς τή άνοδον της οίκονομικής δραστηριότητος, προκαλεί και πολύ μεγάλην αύξησην της νομισματικής ρευστότητος, δεδομένου ότι αύξάνονται κυρίως αι καταθέσεις είς πρώτην ζήτησιν, όπως είναι έν' Αλλάδι αι καταθέσεις ταμειυτηρίου. Ούτω, μεταχθ 1966 και 1971 ή συνολική νομισματική ρευστότης μετεβλήθη ως άκολουθως είς δισεκατομ. δεχ.

	<u>1966</u>	<u>1971</u>
Νομισματική κυκλοφορία	26,1	43,2
Καταθέσεις όφως	9,8	18,8
Καταθέσεις ταμειυτηρίου	31,9	87,7
Σύνολον	67,8	149,7

Ο υπερεκπαισασμένος έντός μιας πενταετίας μόνον της ρευστότητος θάναται να άποβή ιδιαιτέρως έπικίνδυνος εΐς περίοδον μεγαλύτερας αύξησης των τιμών, ή εάν καθ' οϊονδήποτε έλλον τρόπον ήθελε κλονισθ ή έμκτιστοσύνη προς το νόμισμα και την νομισματική σταθερότητα. Χαρακτηριστική εΐναι ή πρόσφατος κατηγορηματική διάφρασις: έν μέρος του 'Αντιπροέδρου της Κυβερνήσεως δηλώσεως του 'Ικουργου των Οικονομικών ότι εξέτιθέται το ένδεχόμενον διά την ύπαγωγήν και των τόκων έν, των καταθέσεων εΐς την φορολογίαν του εισοδήματος.

Αΐ προαναφερθεΐσαι εξέλιξεις εΐς το ίσοζόγιον κληρωμών και ή αύξησης των καταθέσεων άπιδροϋν έπί του παρόντος ιδιαιτέρως εύνοϊκώς έπί της οικονομικής δραστηριότητος. Χαρακτηριστικόν εΐναι ότι και εΐς την εΐσηγητικήν έπιδεσιν έπί του Κρατικού 'Ηροϋπολογισμού του 1972 άναγνωρίζεται και ύπογραμμίζεται ότι " κρωσθητικοί παράγοντες της ταχέως οικονομικής άνόδου της χώρας, κατά το λήγον έτος (1971) ύπηρξαν κατά κόρον λόγω ό δημόσιος τομέας και ή ζήτησις ύψηλασίων έν της άλλοδαπής, κατά δεύτερον δε λόγω ή άναζωπύρωσις της οϊκοδομικής δραστηριότητος.

Χαρακτηριστικά δε εΐναι σχετικώς :

α) Αΐ έτήσιαι αύξήσεις τοΰς του άναθαρίστου έθνικοΰ εισοδήματος εΐς σταθεράς τιμές 1958 :

	1966	1967	1968	1969	1970	1971
Γεωργία κ.λ.π.	0,1	5,9	- 7,7	5-	8-	3-
Βιομηχανία κ.λ.π.	10,7	2,8	11,3	11-	7,8	10-
'Υπηρεσίαι	7,2	5 -	7,3	6,8	7 -	7-
'Ακαθ. έθν. εισοδ.	6,5	4,5	5,2	7,7	7,5	7-

β) Αΐ έτήσιαι αύξήσεις, τοΰς % των άναθαρίστων ένεργών έπενδύσεων παγίου κεφαλαίου εΐς σταθεράς τιμές 1958

	1966	1967	1968	1969	1970	1971
'Ιδιωτικά	11,5	-6,9	25,1	19,7	4,7	7,6
Δημόσιαι	10,	12,7	7-	17,8	12,4	16,8

Σημαντικόν τμήμα των ιδιωτικών έπενδύσεων άποτελοϋν αΐ έπενδύσεις εΐς ναυτικές αΐ όποΐαι το 1971 ηΐξήθησαν κατά 10%, ένω το 1970 εΐχον μειωθ ή κατά 8%.

Υπογραμμίζονται επίσης και τα εξής :

- α) Τα άναφερόμενα άνωτέρω έπίσημα στοιχεία κρέμει να γίνονται δεκτά με μεγάλην έπιφύλαξιν
- β) Μετά τό, 1967 τό άγροτικόν εισόδημα παρέμεινε ούσιαστικώς στάσιμον, μεταβλήθη δέ έπί πλέον έπί τό δυσμενέστερον ή σχέση τών τιμών τών άγροτικών προϊόντων κηός τός τιμές τών λοιπών αγαθών και ύπηρεσιών.
- γ) Ένώ τό προηγούμενα έτη ή αύξησις τής βιομηχανικής παραγωγής όφειλεται κατά σημαντιών ποσοστών εις τός μεγάλας έκποδόσεις κοδ έκπαγματοποιήθησαν κοδ τοϋ 1967, κατά τό 1971 ένισχύθη ή οικονομική δραστηριότης και λόγω τών ενοίκιων συνθηκών κοδ έθμησιοργήθησαν δια τήν ελληνικήν οικονομίαν λόγω τών άκατιμήσεων τών ζένων νομισμάτων και τής με γαλυτέρας άνόδου τών τιμών εις τό έξωτερικόν. Λί συνόηκαι αύται δά έκιδράσουν ενοικιής και κατά τό τρέχον έτος, δά προκαλέσουν όμως μεγαλυτέραν ύψοσιν τοϋ έσωτερικού έπιπέδου τών τιμών.

Ένα άλλο μεγάλο και έπίκαιρο θέμα είναι ή διεθνήσις τής Κοινής Άγοράς μετά τήν προσχώρησιν τής Άγγλιας, Δανίας, Νορβηγίας και Ιρλανδίας και α' μετ' αύτης σχέσις τής Ελλάδος.

Έχεινώς δά ήτο χρήσιμον να λεχθούν και τα εξής :

- α) Είς τό προσέμιον τής Συμφωνίας Συνδέσεως τής Ελλάδος μετά τής ΕΟΚ άναφέρεται ότι "είναι άποφασισμένοι να ένισχύσουν τήν ειρήνην και τήν έλευθερίαν δια τής άπό κοινού έκιδιδίξεως τοϋ ίδεόθους ύπό τοϋ όκοιου διαπνέεται ή ίδρυτική τής Εύρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητος Συνθήκη"
- β) Άρθρωσ μετά τήν 21ην Άκτιλίου 1967 δια πιστώθη άπό τήν ΕΟΚ ότι δέν ήτο δυνατό πλέον ή όμαλή λειτουργία τής Συνδέσεως με τήν Ελλάδα, εις δημοσίευμά της δέ άναφέρει : " Η όμαλή λειτουργία τής Συμφωνίας Συνδέσεως τής Ελλάδος μετά τής ΕΟΚ έχει άνασταλή δεδομένου ότι άρισμένα όργανα και ειδικότερον ή μικτή κοινοβουλευτική έπιτροπή, δέν θύκονται έπί τοϋ κερδόντος, να λειτουργήσουν όμαλώς. Η Εύρωπαϊκή Κοινότης διεκοφεν τήν οικονομικήν της βοήθειαν κηός τήν Ελλάδα και δέν έπροχώρησιν εις τήν λήφιν τών άναγκαίων μέτρων δια τήν έναρμόνισιν τής γεωργικής της πολιτικής μετά τής ελληνικής τοιαύτης. Παρά τοϋτα, τό καθεστώς

προτιμήσεων, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τῆς ἐπακέρωθεν ἐμπορικῆς συναλλαγῆς συνεχίζεται νὰ ἐφαρμόζεται ἐνῶ τὰ ὄργανα τῆς συνδέσεως παραμένουν ἄθικτα. Κατὰ συνέπειαν, ὅταν αἱ πολιτικαὶ συνθήκαι τὸ ἐπιτελεθῶν, ὁ μηχανισμὸς τῆς συνδέσεως θὰ τοῦτῃ καὶ πάλιν εἰς κίνησιν κατὰ ἡ' Ἑλλάδος θὰ συνελθῆ τὴν πορείαν τῆς κατὰ τὴν φάσιν τῆς κλήσεως καὶ ἰσοστίμου εἰσοδοχῆς τῆς εἰς τὴν Κοινὴν Ἔγγραφον".

Κατ' ἐκπεμπόμενους ἀναρτήθη, τὴ τελευταία κίνησις ἐστὶν ὅτι ἡ Κοινὴ Ἔγγραφον ἐρμηνεύει εἰς τὴν ἀρχικὴν αὐτὴν ἀπόφασίν τῆς, προσεφώνως θὰ εἰς τὴν ἐπιτοσίμω ἔκδοσιν καὶ εἰς τὸ κεφάλαιον διὰ τῆς σχέσεως τῆς μὲ τὴν Ἑλλάδα ἀναρτῶνται τὰ ἑξῆς :

"Ἡ Ἐπιτροπὴ σκεπτεται κληρονομιῶν αἰτίνας νὰ τῆς ἔκπεμπῶν νὰ συναγάγῃ τὸ συμπέρασμα ὅτι κατὰ τὸ 1971, ἡ ἐν Ἑλλάδῃ πολιτικὴ καὶ ὁδοὶς ἐξελεγχθῆ κατὰ τὸν δίκαιον δικαιολογοῦντα τὴν τροποποίησιν τῆς στάσεως ἣτις υἱοθετήθη ἀπὸ τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967. Πράγματι, κατὰ τὴν ἐγκρίσιν ἢ τὴν ἀναγγελίαν κολλῶν νομοθετικῶν διαταγμάτων ἐφαρμογῆς τοῦ Κυνηγίου τοῦ 1968 ἀφορῶντων κυρίως ἄριστὰ θεμελιώδη δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ λαοῦ, ὁ στρατιωτικὸς νόμος ἐξακολουθεῖ ἰσχύον εἰς τὴν περιόχην Ἀθηνῶν ὅπως καὶ ἐκείνη τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ἐρμηνεύονται ἀνδοκροτοὶ αἱ μεθόδους κατὰ τὴν ἀποκατάστασιν ἐλευθέρων θεσμῶν, ἐξασφαλιζόντων τὴν ἐκπαίδευσιν εἰς ὀμαλὴν πολιτικὴν ζωὴν. Ἐπὶ τῆς συνθήκαι αὐτῆς, ἡ Κοινότης εἶναι ὑποχρεωμένη ὅπως συνεχίσῃ τὸν περιορισμὸν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς συμφωνίας τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὴν τρέχουσαν διαπραγμασίαν τῆς".

- γ) Ἄρασαι συνέπειαι τῆς μὴ "ὀμαλῆς λειτουργίας τῆς συνδέσεως" ὑπῆρξαν ἡ ἀναστολὴ ἐφαρμογῆς τοῦ πρωτοκόλλου 19. Οὕτω, ἐνῶ μέχρι καὶ τοῦ Ὀκτωβρίου 1967, ὁκτώσκις συνεκκληροῦτο πενταετία ἀπὸ τῆς συνδέσεως, θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχον χορηγηθῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὀνόματα συνολικοῦ ποσοῦ 125 ἐκατομ. δολλ. ὑπὸ ὄρους ἐνοικίους (διδάσκια ἀποστέσεως ἕως 25 ἔτη καὶ διὰ τὰ ὄσα τρέττα τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ ἐκιδόθησις τοῦ ἐπιτοσίμου τῆς Εὐρώπαι ἕκτες Τραπεζικῆς Ἐκπεμπόμενων κατὰ τρεῖς ποσοστιαίας μονάδας ἔτησίως) ἐχορηγήθησαν (κατὰ τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967) 68,9 ἐκατομ. δολ. Ἀκατέστησαν δηλ. 56,1 ἐκατομ. δολ. ἐκ τῶν ὁκοῦν τὰ 30,4 ἐκατομ. δολ. θὰ ἐχορηγοῦντο μὲ ἐκιδοδοῦμενον ἰκτιόσιον.

Ἄρα τοῦ Νοεμβρίου 1967 ἐξ ἄλλου θὰ ἐτίθετο εἰς ἐφαρμογὴν νέον πρωτοκόλλον χρηματοδοτήσεως. Καὶ εἰς τὴν περιπτώσιν κατὰ ὅσον θὰ ἐκτελεθῆναι, ὅπως τὸ ἐκτελεθῆναι προσεφώνως ἡ Τουρκία, τὸ δεῦτερον πρωτο-

κόλλων νά κροβλέπη δανειοδοτήσιν μεγαλυτέραν τῆς τοῦ ἀρχικοῦ καὶ πάλιν ὅθ' ἔκρεκε νά ὑκολογίξεται μίση ἔτησις χρηματοδόθησις ἐξ 25 ἑκατομ. δολ. Ἀκμολογήσθησαν ἀπομένως, ἀπὸ τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, μέχρι σήμερον δάνεια ὑπὸ εὐνοϊκοῦ ὄρους συνολικοῦ ποσοῦ μεγαλυτέραν τῶν 150 ἑκατομ. δολ. Τὸ ποσὸν τοῦτο ὅθ' συνέβαλεν κατὰ τῶσδε ἀποφασιστικῆν εἰς τὴν συνέχισιν τῆς προσηκούσας διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας, προσηκούσας ἢ ὅποσα αἰσθητῶς ἀκρίβη μετὰ τὸν Ἀπρίλιον 1967, πέραν τοσούτου ὅθ' ἦσκη καὶ εὐνοϊκὴν ἐπίδοσιν ἐπὶ τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν.

Αὐτάρτα συνέστασις εἶναι ἡ τῆς ἐναρμονίσεως τῆς γεωργικῆς πολιτικῆς. Ἐκποδὸς δὲ τῆς ἐναρμονίσεως εἶναι ἡ ἐν τῇ κλασίῳ τῆς κοινῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς τῆς ΕΟΚ κατοχύρωσις τῆς ἴσης μεταχειρήσεως τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων πρὸς τὰ ὁμοειδῆ προϊόντα τῶν ἄλλων χωρῶν. Διὰ τὴν ἐναρμόνισιν ἐξ ἄλλου ὅθ' ἐξησφαλίστατο ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰδικὴ χρηματοδότησις (πρὸς τοῦ ὄρους τῆς ὅποιας διεξήχθησαν διαπραγματεύσεις καὶ εἰς τὸ τελευταίον Συμβολίον Συνδέσεως εἰς ἐκπεδοῦ Ἴκουργῶν, τὸ ὅποιον εἶχεν συνέλθε εἰς Βρυξέλλαις εἰς τὰς ἑσχάς Ἀπριλίου 1967 καὶ εἰς τὸ ὅποιον παρίστατο ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος ὁ τότε Ἴκουργός Συντονισμοῦ τῆς τελευταίας ταβέρου Κυβερνήσεως καὶ Ἴκουργός Ἐξωτερικῶν εἰς τὴν στρατιωτικὴν Κυβέρνησιν, Πικινέλης.

Εἰς τὸ ἴδιον συμβολίον συνεζητήθη ἐπίσης καὶ ἡ ἀνάγκη τοῦ πρωτοκόλλου χρηματοδοτήσεως) Καὶ ἡ ἐκ μέρους τῆς ΕΟΚ βοήθεια πρὸς τὴν Ἑλλάδα, διὰ τὴν ἐναρμόνισιν, ὅθ' ἦσκη εὐνοϊκὴν ἐπίδοσιν τόσον ἐπὶ τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν, ὅσον καὶ ἐπὶ τοῦ δημοσιονομικοῦ τομέως.

Ἡ ἀπλοία ὅρος ποσοῦ ὀβσιωδῶς μεγαλυτέρου τῶν 150 ἑκατομ. δολ. πέντε ἔτων ἐκ τῆς " μὴ ὁμαλῆς λειτουργίας τῆς συνδέσεως" ἀποτελεῖ τὴν ἐκ πρώτης ὄψεως μόνον καὶ τὴν δυναμένην εὐχερῶς νά σταθμισθῇ ἀπλοία. Αἱ ἐπιδράσεις ἐν τοσούτοις εἶναι ἀρκετὰ βαθύταται, τόσον διότι ὑπελειφθῆ καὶ ἐκ τοῦ λόγου τοσούτου ἡ ἐκπενδυτικὴ δραστηριότης, ὡς καὶ διότι δὲν ἦρχισεν ἡ προσαρμογὴ τῆς ἑλληνικῆς γεωργίας καὶ ἡ ἀξιοποίησις τῶν πλεονεκτημάτων τὰ ὅποια ὅθ' ἐδημιουργοῦνται ἐκ τῆς στενωτέρας συνδέσεως τῆς μετὰ τὴν μεγάλην ἀγορὰν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, τῶν ἄλλων κρατῶν καὶ ἀπὸ τοῦ 1973 τῶν 10.

Καθ' όμοιον τρόπον δέν αξιοποιήθησαν καί άλλα δυνατότητες αί όποια θά ήδόναντο νά προκόψουν έκ τής έφαρμογής τής συνδένσεως, όσον άφορά τήν έγκατάσταση προσώπων, τήν παροχήν ύπηρεσιών, τήν περιεργασιακήν άνάπτυξην καί τήν δημιουργίαν "βιομηχανικών πόλων", τήν διαμόρφωσην τής κοινής καπνικής πολιτικής κ.λ.κ. Δέν κρέσκει νά παραβλέπεται πάντως ότι ή άδυναμία σταθμίσεως τών γενικότερων συνεπειών έκ τής μη "όμαλής λειτουργίας τής συνδένσεως" άσχεταίνας καί τήν άκριβή έκτίμησιν τής σημασίας τοϋ μέτρου τό όποιον έλήφθη περί τά μέσα τοϋ 1967 ύπό τής ΕΟΚ.

Είς τά πλαίσια τοϋ σημειώματος τούτου δέν εΐναι δυνατή ή πληροστέρα καί συστηματικότερα άνάλυσις τών οικονομικών έξελίξεων τών τελευταίων έτών, δέν επιτρέπεται όμως νά μήν έπισημανθΐ έν άκόμη κερδύλημα κοδ έδημιουργήθη καί τό όποιον, περισσότερο από οικονομικόν εΐναι ιδιαιτέρως μεγάλο έννοιικό όζμα . Τοϋτο εΐναι τό δημογραφικόν κερδύλημα όπως παρουσιάζεται σήμερα.

Προσφάτως έδημοσιεύθησαν εΐς τό έξωτερικόν ζήτημα-άναλυστις εΐς τά όποια έξετάζονται αΐ σχέσεις 'Ελλάδος-Τουρκίας καί ό ρόλος των εΐς τήν Μεσόγειον. 'Υπογραμμίζεται δε εΐς αυτά ότι, περί 50 έτών, μετά τήν άνταλλαγήν τών κληθουσών, ή Τουρκία καί ή 'Ελλάς είχαν 11 καί 6 εκατομ. περίπου κατοίκους άντιστοίχως. Ήμερον ή σχέσις μεταβλήθη εΐς βάρος τής 'Ελλάδος. 36 καί 9 εκατομμύρια κάτοικοι καί προβλέπεται ότι ό κληθουσός τής Τουρκίας θά έχη διαπλασιασθΐ μετά 25 έτη, ένώ τής 'Ελλάδος δέν θά εΐναι μεγαλύτερος τών 10 εκατομμυρίων. Αΐ σχέσις θηλασΐ μεταξύ τοϋ κληθουσού τών δύο χωρών μεταβλήθησαν από 1:2 τό 1922, εΐς 1 : 4 τό 1971 καί προβλέπεται νά εΐναι 1 : 7 τό 1995.

Βεβαίως διά τήν εξέλιξιν αΐτήν, τής όποιας εύχερέως γίνεται άντιληπτή ή σημασία, δέν επιτρέπεται νά άναζητηθούν εύθύναι μόνον από τήν σημερινήν στρατιωτικήν κ βέρνησιν. Αΐτη όφείλεται εΐς τόν μικρότερον αριθμόν γεννήσεων, κυρίως "α" μιας εΐς τήν μεγάλην μεταμόσασιν έκ τής 'Ελλάδος, ή όποια θά ήδόναντο νά άνακοπή τά τελευταία έτη δέν έφηρμόζετο ή ένδοδεγμένη πολιτική άναπτύξεως καί ιδιαιτέρως ή κατάλληλος πολιτική άπασχολήσεως ίσως καί καί εκπαιδεύσεως. 'Αντιθέτως τά τελευταία έτη, κατ' τά όποια τό εΐσοδήμα ήτο άριστά μεγαλύτερον έν 'Ελλάδι καί αΐ συνθήκαι εΐς τήν έξωτερικήν αγοράν εργασίας περισσότερο εύνοϊκάς από κάθε άλλην φοράν εΐς τό παρελθόν, ή κατάστασις έχειροτέρησεν άντι νά καλλιεργεσθαι ευκαιρημένως τήν τελευταίαν πενταετίαν (1966-1971) λόγω αύξήσεως τής μεταναστεύσεως, ό κληθουσός τής 'Ελλάδος ηΐξήθη μόνον κατά 131 χιλιάδας (όλιγότερον από, κάθε άλλην εύρωπαικήν χώραν), ένώ τήν άρίσως προηγούμενην πενταετίαν είχεν αύξησΐ κατά 225 χιλιάδας.-